

FOR
UNGDOMMENS
INTERESSER
NOT
KLASSEARBEID
OG REAKSJON!

Hefte til bruk i arbeidet for en RØD

1. MAI - 75.

Utgitt av ungdomskomiteen i
Faalia 1. mai-Front Oslo

Pris 1 kr

INNLEDNING

Dette heftet er ment som en hjelp til all ungdom som er med i arbeidet for røde 1.mai-tog. Vi oppfordrer alle ungdomskomiteene på skoler og arbeidsplasser og andre steder til å bruke heftet, gjerne som bakgrunn for diskusjon i komiteen.

Heftet tar kort opp 1.mai's historie, og situasjonen idag. Så inneholder det mange forslag til hvordan vi skal arbeide med å mobilisere til toget, utfra tidligere erfaringer. Heftet tar også opp aksjonen på yrkesskoler, gymnas og kombinerte grunnkurs like oppunder 1.mai.

Lykke til i arbeidet. Hilsen Ungdomskomiteen, Faglig 1.mai-frpmt i Oslo.

I. 1.MAI - ARBEIDERKLASSENS KAMPDAG

I 1889 utropte den 2. internasjonale 1.mai til arbeiderklassens kampdag. Da var det viktigste kravet 8 timers arbeidsdag, og togene fikk stor oppslutning og ble sterke våpen i kampen mot borgerskapet. I 1890 gikk det f.eks. 3600 i tog i Oslo.

Borgerskapet tok dette som en stor utfordring i mange land, de møtte togene med våpenmakt og gjorde alt de kunne for å hindre arbeiderne i å demonstrere. Men borgerskapet nådde ikke fram.

Den norske arbeiderklassen kjempa igjennom at 1.mai skulle være offentlig fridag, en dag arbeiderklassen kunne samle seg om kampsakene sine og demonstrere for dem.

Da tok borgerskapet andre metoder i bruk. De forsøkte å gjøre 1.mai til en ufarlig "festdag". Med "Arbeiderpartiet"'s hjelp klarte de å legge ned kampen og istedet få toga til å markere regjeringas planer for neste år. En trontale med andre ord, bare at arbeiderne skulle framføre den istedetfor kongen!

Oppslutninga om toga gikk sterkt tilbake. "Arbeider"-partiet forklarte det med at arbeidsfolk hadde fått det for bra. Men dette pratet ble gjort grundig til skamme! For siden -68 har dagen våkna til nytt liv. "Rød Arbeiderfront"-tog starta flere plasser i landet. På plasser der det ikke har vært tog på mange år har disse toga samla folk mot klassesamarbeidet, mot all imperialisme og for et sosialistisk Norge.

II.

I kl.
side
seg
mon

- I
- 7
- 7

II. SITUASJONEN I -75

I klassekampen har AP-regjeringa konsekvent stått på kapitalens side mot folket. Om regjeringa aldri så mange ganger kaller seg arbeiderregjering kan det ikke skjule at regjeringa fører monopolkapitalens politikk:

- Den er for EEC
- Den er en trofast støttespiller for USA
- Den er for NATO, og er direkte ansvarlig for militærøvelser retta mot fagorganiserte og studenter.
- Den raserer kvinnearbeidsplasser og livsviktige arbeidsplasser i jordbruket for å drive rovdrift på olja i Nordsjøen.
- Den har gjennomført momsens, et usosialt og urettferdig skattesystem.
- Den er direkte ansvarlig for de lave stipendene til ungdom under utdanning som rammer nettopp ungdom fra arbeiderklassen.
- Den bekjemper a k t i v t heismontør- og telefonsentralmontørstreikene med trussel om tvungen voldgift.

Det er ikke vanskelig å finne flere eksempler, for denne politikken er ikke noen misforståelse. Sjefene i DNA og LO sitter sjøl i et utall banker og monopolbedrifter og er direkte interessert i en politikk som tjener kapitalen!

Derfor går det ett viktig skille 1.mai også i år!

Det går mellom en 1.mai-markering på klassekampens grunn og en 1.mai-feiring som støtter opp om regjeringas politikk!

Mange plasser har "Arbeiderpartiet" latt den faglige samorg. ta initiativet. Men det forandrer ikke politikken i toget deres. Hovedparolene i togene deres er ennå ikke klare, men f.eks. i Trondheim lyder den "Sosialistisk flertall i Trondheims bystyre". I Bergen kan en blant hovedparolene finne "Bergen by, - arbeiderstyrt på ny". Dette betyr at den som går i toget må gi sin tilslutning til at "Arbeiderparti"-styret er sosialistisk eller arbeiderstyret!

Noen plasser vil en også finne progressive paroler i toget til regjeringa. I fjor var f.eks. parola "Nei til gymnaslova" med i samorg.-toget i Oslo. Men hva hjelper det, når hovedparola, som alle må godta, uttrykker støtte til nettopp den regjeringa som har satt dette ut i livet? Hva hjelper det når parola "Ja til gymnaslova" er å finne nøyaktig 2m foran? Et klassesamarbeidstog er og blir et klassesamarbeidstog!

Andre plasser blir det kanskje 3 tog. Men et klassekamptog 1.mai må rette seg direkte mot fienden og fremme folkets viktigste krav. Dette er ikke mulig uten at toget retter seg direkte mot DNA/LO-toppen og "arbeider"-regjeringa. Det er heller ikke mulig uten at toget tar stilling mot b e g g e supermaktene, både USA og Sovjet. Da kan ikke toget bli noe alternativ til klassesamarbeidstog!

III HVILKE SAKER SKAL VI MOBILISERE PÅ 1. MAI?

Det nytter lite å gå rundt til en håndfull personer og si at "1.mai er viktig" eller "Bli med". Få blir overbevist av det. Vi må forklare hvorfor 1.mai er viktig og hvorfor vanlig ungdom har interesse av å gå itoget.

1) Ta utgangspunkt i ungdommens interessekrav!

1.mai er blitt sammenlikna med en levende veggavis. I toget går alle undertrykte bak kravene sine, de viser bredden og styrken til folkets kamp i landet.

1. mai er en dag for alle som kjemper mot utbyttinga, ikke bare for overbeviste sosialister og anti-imperialister. Det er en dag for lærlinger som kjemper for høyere lønn eller bedre boligforhold og for skoleelever som har streika mot statens innskæring. 1.mai viser enheten i folkets rekker i kampen mot kapitalen og staten. Skal vi greie å få med mange i toget, må vi ha dette klart for oss. For det første må vi legge stor vekt på å diskutere lokale interessekampparoler når vi skal bestemme parolegrunnlaget for toget.

1. mai skal oppsummere klassekampen det siste året, derfor må vi stille spørsmålet: Hvilke krav er viktig for ungdommen på vår plass? Vi må stille virkelige lokale paroler, paroler som tar opp ungdommens problemer på stedet.

For det andre må vi fremme forslag om tilslutning til toget på almannamøter, i elevråd, fagforeninger, klubber og ulike fronter. 1.mai gir slike organisasjoner anledning til å markere kravene og politikken sin og til å styrke enheten med andre som slåss mot samme fiende. Å tilslutte seg klassekamptoget 1.mai styrker både fronten og den folkelige kampen.

2) Legg fram helheten i toget.

1.mai er mer enn en interessekampdag. Klassekamptoget peker ut vår felles fiende, det retter kampen mot monopolkapitalen, mot den arbeiderfiendtlige regjeringa, mot supermaktene USA og Sovjet. Dessuten peker toget på alternativet til vårt råtne samfunn, nemlig sosialismen.

Et tog som ikke har en slik innretning vil føre kampen på avveie. Kravene våre kan slett ikke innfris ved at AP beholder regjeringmakta, folket kan ikke ta makta i Norge om vi ikke retter kamp mot begge supermaktene. Bare sosialismen kan gi oss varige resultater av den kampen vi fører.

Røde 1.mai-tog bygger blant annet på det demokratiske prinsippet om reservasjonsrett. Det er lovlig og ønskelig at folk danner seksjoner som bare tar opp enkle paroler uten at de behøver å ta stilling til resten av togets paroler. Men det betyr ikke at vi skal la være å ta opp hele det politiske grunnlaget med folk. Vi må forklare hvorfor folk som er enig i en enkelt parole har interesse av å gå i samme tog som sosialister og hvorfor f.eks. skoleungdommen hører hjemme i en enhetsfront sammen med arbeidere; vi må forklare at vi har felles fiende! Dessuten er det bra at flest mulig er enig i alle parolene i toget, og det finnes mange anti-imperialister og sosialister, - kanskje flere enn dere veit om.

3) Mot

Vi må
kampe
det
Nei,
tiki

IV

1

T

3) Mobiliser i kamp mot de reaksjonære og sosialdemokratene.

Vi må stille dem til veggs på hvordan de konsekvent går mot den kampen vi fører, både på skoler og arbeidsplasser. Bare da blir det klart at hverken hjemmesitting eller regjeringstog duger 1.mai. Nei, da må vi vise styrken bak krava våre og avskyen for den politikken de reaksjonære og sosialdemokratene står for.

IV. HVORDAN SKAL VI MOBILISERE?

1) Personlig mobilisering.

Tidligere erfaring fra 1.mai-arbeid viser at den beste måten å få med folk på er å prate med dem. Få blir overbevist bare ved å se en løpeseddel.

Når vi prater med folk har vi sjansen til å ta utgangspunkt i nettopp det den enkelte er opptatt av eller usikker på. Det kan ikke en løpeseddel klare.

Dessuten får mange som er enig med oss, men som kanskje ikke liker å dra i tog helt aleine, mulighet til å avtale å dra sammen med noen. En ide kan være å avtale at alle fra samme sted møter opp samtidig et bestemt sted.

La mobiliseringa spre seg som ringer i vannet!

Men skal vi bli mange, må alle i komiteen delta i mobiliseringa. Både dem som har lang erfaring i politisk arbeid, og dem som for første gang deltar i slik aktivitet. Hvordan skal vi komme i kontakt med flertallet av ungdommen på plassen hvis mobiliseringa bare skal overlates til 2-3 gamle aktivister?

Hvert eneste medlem av komiteen må diskutere 1.mai med kameratene sine. Diskuter både med dem dere kjenner godt og tror er interessant, - og med dem dere knapt kjenner, men som var med i aksjonen mot statsbudsjettet i høst f.eks. Forsøk å trekke dem også med i 1.mai-komiteen.

Utover å bruke frikvarter eller pauser til diskusjon, kan det kanskje også være en ide å dra hjem til folk eller invitere folk hjem til seg.

Skikkelige politiske diskusjoner i komiteen, ta opp usikkerhet.

Nå føler kanskje ikke alle i komiteen seg like sikre på hvordan de vil klare en slik 1.mai-diskusjon, hvordan de skal få overbevist arbeids- eller klassekamerater om at 1.mai også er viktig for dem. Det er bare en måte å rette på dette: Ta opp diskusjoner om det i 1.mai-komiteen. Diskuter hva som er galt med DNA, hvorfor en som ikke har vært spesielt politisk interessant til nå ikke likegodt kan gå på tur 1.mai osv.

2) Mobiliser offensivt!

Alt dette betyr ikke at løpesedler, plakater og møter er forkastelige metoder i mobiliseringsarbeidet. Tvert imot legger dette grunnlaget for den personlige mobiliseringa. Folk blir klar over at det skal være 1.mai-tog, det blir diskusjoner på plassen. Det sikrer oss også at vi når ut til riktig mange og ikke blir gående og pusle for oss sjøl. Det tvinger oss til å stå åpent fram å forklare politikken.

Altså: Vi må stå på to bein. Personlig mobilisering er viktigst, men det er ikke nok. Vi må ha en tydelig mobilisering, som retter seg til alle vanlige ungdommer.

V. 1.MAI-KOMITEEN:

er nøkkelen til bra mobilisering. Arbeidet her vil bestemme oppslutninga. Her er noen råd utfra erfaringer fra tidligere år. Disse erfaringene viser at hvis vi skal mobilisere mange, må vi ha mange grundige politiske diskusjoner i komiteen. Bare da føler vi oss virkelig sikre på politikken og får med oss enda flere.

1) Trekk med stadig fler i komiteen.

Slå dere ikke til ro med oppslutninga i komiteen. Trekk med folk som aldri tidligere har vært aktive. Bruk tid til å diskutere med folk.

2) Sett dere grundig inn i politikken, ta opp diskusjoner i kom.

- de sentrale parolene og det politiske innholdet i toget bør diskuteres. Ta opp vanskeligheter dere kommer opp i i diskusjon med andre.
- lag virkelig lokale paroler ut fra problemene til ungdommen på stedet. Det kan være nyttig å se på forslag fra andre plasser, men gå først og fremst ut fra situasjonen hos dere sjøl. Bare da kan dere komme fram til virkelige bra, lokale paroler. Det kan også være lurt å få inn kritikk fra folk som ikke er med i komiteen.

3) Hver enkelt har ansvar for oppslutninga til toget.

Bli enige om en fordeling av ansvar for mobiliseringa. Alle kan påta seg å diskutere med noen.

Dessuten kan det være en ide å dele komiteen opp i mindre grupper, slik at noen jobber med å mobilisere ut fra interessekampen på skolen, for tilslutning fra lærlingegruppa, mens en annen har hovedansvaret for å mobilisere til 1.mai utfra jentenes krav. Det behøver ikke være så mange med i hver gruppe.

4) Lag en konkret plan fram til 1.mai!

Vi foreslår at den inneholder følgende:

- * Plan for et diskusjonsmøte i komiteen.
- * Fordeling av hvem hver enkelt i komiteen skal forsøke å mobilisere.
- * Plan for å fremme forslag om tilslutning i fronter og interesseorganisasjoner.
- * Utdeling av løpesedler, merkesalg m.v.
- * 1.mai-frokost
- * Oppsummering av arbeidet.

Utover dette har enkelte lokalkomiteer hatt bra erfaringer med åpne møter om 1.mai, f.eks. i tilknytning til aksjon på gymnaset. En annen bra ide er å samle 1.mai-komiteen til fest, for å sveise seg mer sammen.

På endel plasser har det også vært svært vellykka med egen 1.mai-fest om kvelden.

VI. AKSJONEN MOTSTORTINGSMELDINGA PÅ SKOLENE.

24/4, dvs. få dager før 1.mai, skal det være aksjon mot Stortingsmeldinga på yrkesskoler og gymnas. Det er en aksjon som tar sikte på kontakt med grupper utafør skolen, fagorganiserte, foreldreetc. Nå kan det by på problemer med en aksjon så tett oppunder 1.mai. Mange arbeider aktivt med begge deler.

Men på den andre side: Erfaring fra Faglig 1.mai-fronts arbeid og mobilisering tidligere, viser at der ungdommen har vært ute i kamp for sine interesser, er det godt grunnlag for oppslutning.

Under en streik eller annen interessekamp er det lettere å se at bare en konsekvent kamplinje gir resultater, hvem som er folkets fiender og at enhet med arbeiderklassen er nødvendig.

Aksjonen kan bli et bra utgangspunkt for å få medmange gymnasiaster og yrkesskoleelever om vi mobiliserer på grundig og politisk vis. For eksempel kan vi stille spørsmål og få igang diskusjon på saker som:

- hvem aksjonen retter seg mot, hvem som har interesse av svekka fagopplæring, sentraliserte skoler og lavt rammetimetall, hvem som er fienden vår.
- Aksjonen retter økonomiske krav til staten. Hvor skal pengene tas fra
- Hvilke grupper har vi felles interesser med i den kampen vi står opp i
- Hvilke fiender har vi innafor elevenes rekke?
- Hvilke interessekrav er viktige lokalt?

Gjennom slike diskusjoner vil vi skape forståelse blant yrkesskoleelever og gymnasiaster for at vi må reise kravene våre i kamp mot staten, monopolkapitalen og DNA-ledelsen. Og for at vi må ha enhet med arbeiderklassen i det eneste kamptøget som går 1.mai.

Metoder i arbeidet

Også her er den personlige mobiliseringa viktigst. Men i tillegg har vi noen andre ideer:

- Spre togets løpesedler og propaganda under og rundt selve aksjonen.
- Komiteen arrangerer et åpent møte om elever/lærlinger.
- Det kan f.eks. være om enheten elev/arbeider. Både gymnasiastene og yrkesskoleelevne arbeider jo nettopp med å få støtte fra fagbevegelsen f.eks. under aksjonen.
- Foreslå tilslutning fra almannamøte, basisgruppe og aksjonskomite.
- Arranger diskusjoner om lokale skoleparoler.

Spørsmål dere kan diskutere:

- 1) Klassekamptog / regjeringstog.
Hvordan skal vi skille mellom klassekamptog og klassesamarbeidstog 1.mai?
- 2) Hva er problemene i mobiliseringa? Kan de løses ved bedre politiske diskusjoner i komiteen? Hva må diskuteres grundigere?
- 3) For yrkesskoleelever og gymnasiaster: Hvordan skal vi drive 1.mai-arbeid under aksjonen.
- 4) Planlegg og diskuter tilslutning fra lokale fronter og organisasjoner.
- 5) Fordel og diskuter den personlige mobiliseringa til hver enkelt.